

at man allerede 2 Aar efter denne Lovs Emanation, og inden man endnu har begyndt at bygge paa den ny Godsbanegaard, som af Flertallet antydet, i alt væsentligt genoptager, hvad man i 1894 stod ud af Planen fra 1892. Dernæst har Mindretallet det Indtryk, at forskellige Bestemmelser i nærværende Tillægslov gaa ud paa at forberede en fremtidig Flytning af Personbanegaarden. Endelig turde der vel være rimelig Grund til at tage i Betragtning, om ikke Kjøbenhavns Kommune burde hvide et yderligere Tilskud til de her omhandlede Baneanlæg, naar der er Tale om et saa betydeligt Tillæg til den ved Loven af 1894 forudsatte Sum.

Mindretallet har derfor haft særlig Grund til at overveje, „om den nu fremkomne Tillægsbegæring maatte siges saaledes at forrykke de Forudsætninger, der ligge til Grund for Vedtagelserne i 1893—94, at disse ikke længer burde fastholdes“. Vel ere betydelige Jord- og Opfyldningsarbejder allerede udførte og andre større Arbejder bortkontraherede, men de hertil anvendte Summer vilde ikke være helt spildte ved en Standsning af den paabegyndte Plan, idet betydelige ingenlunde værdiløse Arealer ere indvundne. Mindretallet er ikke utilbøjelig til at antage, at der ad anden Vej kunde opnaas en Ordning af Kjøbenhavns Baneanlægsforhold, der ikke blot vilde være mere bekvem for Kjøbenhavns Befolkning i det hele taget, men maaste endog mindre bekostelig end en Fortsættelse af den vedtagne Plan fra 1894 med dens Konsekvenser.

Mindretallet er imidlertid kommet til det Resultat, at denne Vej er ufremkommelig, og at der ikke er anden Udvej end ud fra de bestaaende Forhold at tilvejebringe en saa god og hensigtsmæssig Godsbanestation som mulig. Med ved Siden heraf maa Mindretallet aldeles bestemt tage Afstand fra enhver som helst Tanke om Fortsættelse af Regeringens Plan i 1892 og er derfor imod alt det i Planen fra 1896, der synes at lægge Forholdene til Rette for en fremtidig Flytning af Personbanegaarden, og hvoraf forskellige Foranstaltninger derhos besværliggøre

og fordyre Udgangen til og Benyttelsen af den ny Godsbanegaard i flere Henseender.

Mindretallet er derfor enig med foranstaaende Mindretal i at fraraade Vedtagelsen af følgende Beløb:

Af Beløbet til Spor	150,000 Kr.
Gasindlæg	25,000 —
Chaussering og Grusning	28,000 —
Til Remisen	70,000 —
Opfyldningen	200,000 —
Segn	20,000 —
	<hr/>
	493,000 Kr.,

hvertil kommer en Medgang i Administrations- og tilfældige Udgifter, et Beløb af omtrent 52,000 Kr.

Derimod er Mindretallet ikke sikkert paa, at det af Sikkerhedshensyn vil være rigtigt at nægte 170,000 Kr. til et Centralsporstiftesapparat, hvor ogsaa mulig Besparelse i Betjeningen spiller nogen Rolle. Med Hensyn til de forlangte 121,000 Kr. til et elektrisk Anlæg har Mindretallet samme Opfattelse som Flertallet. Heller ikke tør Mindretallet gaa med til at indskrænke Beløbet til de foreslaaede 4 Vinduer.

Da Grundlaget for Overenskomsten mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune af 4de Marts 1893 er den Plan, som da foreslaa, og som blev endelig vedtagen i 1894, og da man nu gaar langt ud over de den Gang forudsatte Beløb, er det af flere Grunde rimeligt, at Kjøbenhavns Kommune hvide et yderligere Tilskud. Mindretallet har imidlertid ikke stillet noget Forslag i saa Henseende, men henstiller dette Spørgsmaal til fremtidig Overvejelse under Sagens fortsatte Behandling paa Rigsdagen.

Medundertegnede Hedemann er ikke ved Forhandlingerne i Udvalget blevet overbevist om Nødvendigheden af den foreslaaede forøgede Bevilling til Anlægget af Godsbanegaarden og kan derfor ikke slutte sig til Flertallets Indstilling, der formentlig ogsaa i for høj Grad tager Hensyn til en eventuel Flytning af Personbanegaarden. I dette Punkt slutter jeg mig til det andet Mindretal (Madsen-Wygdal); skønt jeg i andre